

פרשת נשא-שבועות

אנו קוראים את פרשת נשא תמיד בסמוך לחג השבועות זמן מתן תורתנו. פרשת נשא היא הארוכה ביותר בתורה במספר פסוקיה (186, כמו דפי הש"ס במסכת הארוכה ביותר..). ויש שראו בזה סימן לכוחות שקבלנו במתן תורה להרבות בלימוד תורה. מצד שני היא נוחה להכנה לבעלי הקריאה כיון שכל הפסוקים העוסקים בקרבנות הנשיאים חוזרים על עצמם, וגם זה יכול ללמד שמי שמקבל על עצמו עול תורה ואינו נרתע מהיותה "ארוכה מארץ מידה ורחבה מיני ים" (איוב י"א ט) זוכה לסיוע שמימי אשר מאפשר לו ללמוד בקלות.

ניתן למצוא קשר רעיוני בין מתן תורה לפרשה. חז"ל (סוף מסכת תענית) דרשו את הפסוק "ביום חתונתו וביום שמחת ליבו" (שה"ש ג') כמתייחס לקב"ה, "יום חתונתו" זה מתן תורה "יום שמחת ליבו" זה בנין בית המקדש. בניין בית המקדש משלים את קשר הנישואין בין הקב"ה לעם ישראל, וכך כתב הרמב"ן בתחילת פרשת תרומה "סוד המשכן הוא שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר". זאת אומרת שלאירוע המכונן של המפגש שלנו עם השכינה במעמד הר סיני יש המשך קבוע במשכן ובמקדש.

רש"י כתב על הפסוק בפרשה "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" שעם ישראל היו "ככלה הנכנסת לחופה". אלא שבין יום החתונה במתן תורה להקמת המשכן עברנו משבר חמור בחטא העגל וזה ככלה המזנה בחופתה. אך אחרי שהעם חזר בתשובה ונתנו בנדיבות לב את כל הנצרך למשכן שוב יכול להתחדש הקשר ולהבנות מחדש. בדומה לזה בעניין הסוטה בפרשתנו נלמד שכאשר הסוטה נחשדת ובעלה משקה אותה אם מתברר שלא חטאה היא מתברכת "ונקתה ונזרעה זרע" (במדבר ה' כ"ח). גם עם ישראל עבר הליך דומה וכעת יכולים לשוב להתחבר לנותן התורה, ושכינתו שוב שורה באוהלינו.

התורה ניתנה לנו בשבועות אך קבלת התורה צריכה להתחדש כל יום. "בת קול מכרזת בכל יום שובו בנים" (הזוהר). ניתן לבאר שבמידה ועברנו על הכתוב בתורה אנו נתבעים לתקן זאת ולא להישאר במצב של חטא. אך אפשר להעמיק ולבאר שבכל יום אנו נתבעים להוסיף ולחדש בתורה לעלות דרגה ולהוסיף נדבך ומדרגתנו הקודמת נחשבת לנו כחטא אם לא נוסיף ונעלה.

גם אם טרם זכינו ל"יום שמחת ליבו" זה בנין בית המקדש, נתפלל שנזכה אנו בעצמנו להיות מקום להשראת השכינה בבחינת "ושכנתי בתוכם" ונוסיף כל הזמן ונתעלה, נזכה שיהיה כל יום- יום שמחת ליבו של הקב"ה. חג מתן תורה שמח ושבט שלום לכם ולכל בני ביתכם.